

Sygn. akt IV U 513/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Małgorzata Habaj

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07 maja 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **P. D.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. odwołanie oddala.

UZASADNIENIE

Powód P. D. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia (...) roku utrzymującego w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. odmawiającego wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Orzeczeniem z dnia 18 sierpnia 2010 roku (...) do Sprawy Orzekania o Niepełnosprawności w D. zaliczył powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności do dnia 31 sierpnia 2015 roku. Strona pozwana przesłała odwołanie do Sądu, nie znajdując podstaw do zmiany wydanego orzeczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powoda, 51 letnie robotnika gospodarczego, stwierdzono zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią Th 12 – (...) stan po przebytych w przeszłości złamaniu trzonej kości i złamaniu kręgu L 1. Powód cierpi na objawy, przykręgosłupowy zespół bólowy szyjny i lędźwiowy oraz zaburzenia depresyjne. W sierpniu 2013 roku powód przebył artroskopię prawego stawu kolanowego.

Biegły sądowy nie stwierdził objawów uszkodzenia układu nerwowego, nie stwierdził również upośledzenia sprawności ruchowej ani ostrego zespołu korzeniowego i uznał za zasadne orzeczenie (...)

- akta (...) (w załączeniu),

- opinia biegłego sądowego z dn. 18.03.2014r., k. 16-17

- dokumentacja lekarska – akta sprawy

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (DZ. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, w zależności od tego, czy niepełnosprawny:

- jest osobą – niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (znaczny stopień);

- jest osobą o naruszonej sprawności organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (stopień umiarkowany);

- jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (lekki stopień niepełnosprawności).

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego – lekarza specjalisty neurologa. Opinia biegłego w całej rozciągłości potwierdziła wcześniejsze ustalenia co do stanu zdrowia powoda. Biegły nie stwierdził u powoda uszkodzeń układu nerwowego – poza podawanym osłabieniem czucia powierzchownego na podudziu lewym, a także wybitnego upośledzenia sprawności ruchowej ustroju ani ostrego zespołu korzeniowego i uznał, że decyzja w przedmiocie stopnia niepełnosprawności jest trafna.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowej, spójnej, i wyprowadzającej logiczne wnioski końcowe. Sąd nie dopatrył się jakichkolwiek przyczyn dla których opinia ta miałyby utracić walor wiarygodnego dowodu w sprawie i nie znajdując podstaw do zakwestionowania opinii biegłego, dał jej wiarę w całej rozciągłości jako wyczerpującej i w sposób rzeczowo i przekonująco uzasadnionej.

Opinia biegłych zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych. Sąd nie widział potrzeby powoływania innych biegłych z uwagi na fakt, iż przedmiotem rozpoznania przez (...) były schorzenia neurologiczne a postępowanie przed Sądem Rejonowym jako instancją odwoławczą toczy się w zakresie rozpoznawanym przez (...). Wobec zatem braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc odwołanie oddalił.